

Naturreservat i Värmlands län

Kilsravinerne

Naturreseptatet Kilsravinerna

Kilsravinerna ligger strax söder om Kils samhälle. Du kan nå dem till fots, till cykel eller med bil. Vid väg 61 finns parkeringsplatser där besökare kan parkera och fortsätta in i området till fots. Området nyttjas flitigt för friluftsliv av Kils invånare. Hela ravinsystemet Kilsravinerna upptar en yta mindre än en kvadratmil. Det sträcker sig 5-6 km i öst-västlig riktning och 1-2 km i nord-sydlig riktning. De enskilda ravinerna kan på sina ställen vara 25 meter djupa och 100 meter breda.

Ravinsystemet är ett av länets mäktigaste och anses unikt för Värmland. Reservatet är 43 hektar stort och utgör en central och karaktäristisk del av ravinområdet. Genom reservatet

går Skutbergsleden längs med Hyndalsån tills den korsar ån och fortsätter i Karlstads kommun till Skutberget.

Bildandet av ravinerna

För ca 10 000 år sedan smälte den stora inlandsisen. När isen försvann från Kil svämades marken över av vatten från den väldiga isälven som bildades. Vattnet förde med sig lera, mo, mjåla och silt som la sig på marken och bildade en mäktig sedimentslätt. Dessa jordarter har lätt för att flytta på sig. När det under långa perioder regnade eller när marken av någon anledning rörde på sig så följde jorden med. På så vis skapades ravinerna och ravinsystemet.

Ravinskogar

Växtligheten ligger skyddad av ravinkanterna vilket skapar en fuktig miljö nere i ravinbottarna. På sommaren blir det en nästan tropisk miljö nere i ravinerna med lummiga höga växter och hög fuktighet.

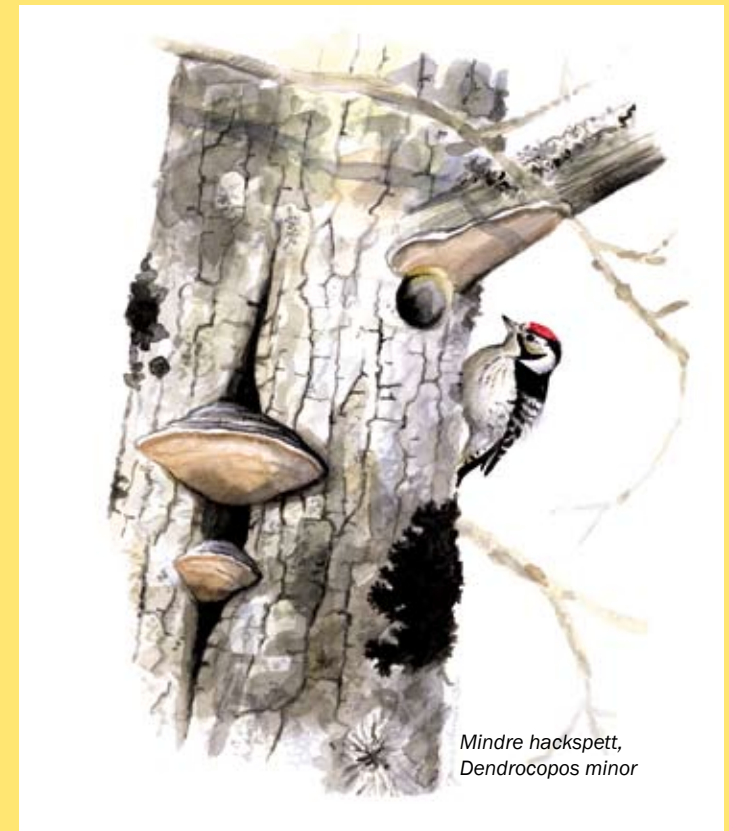
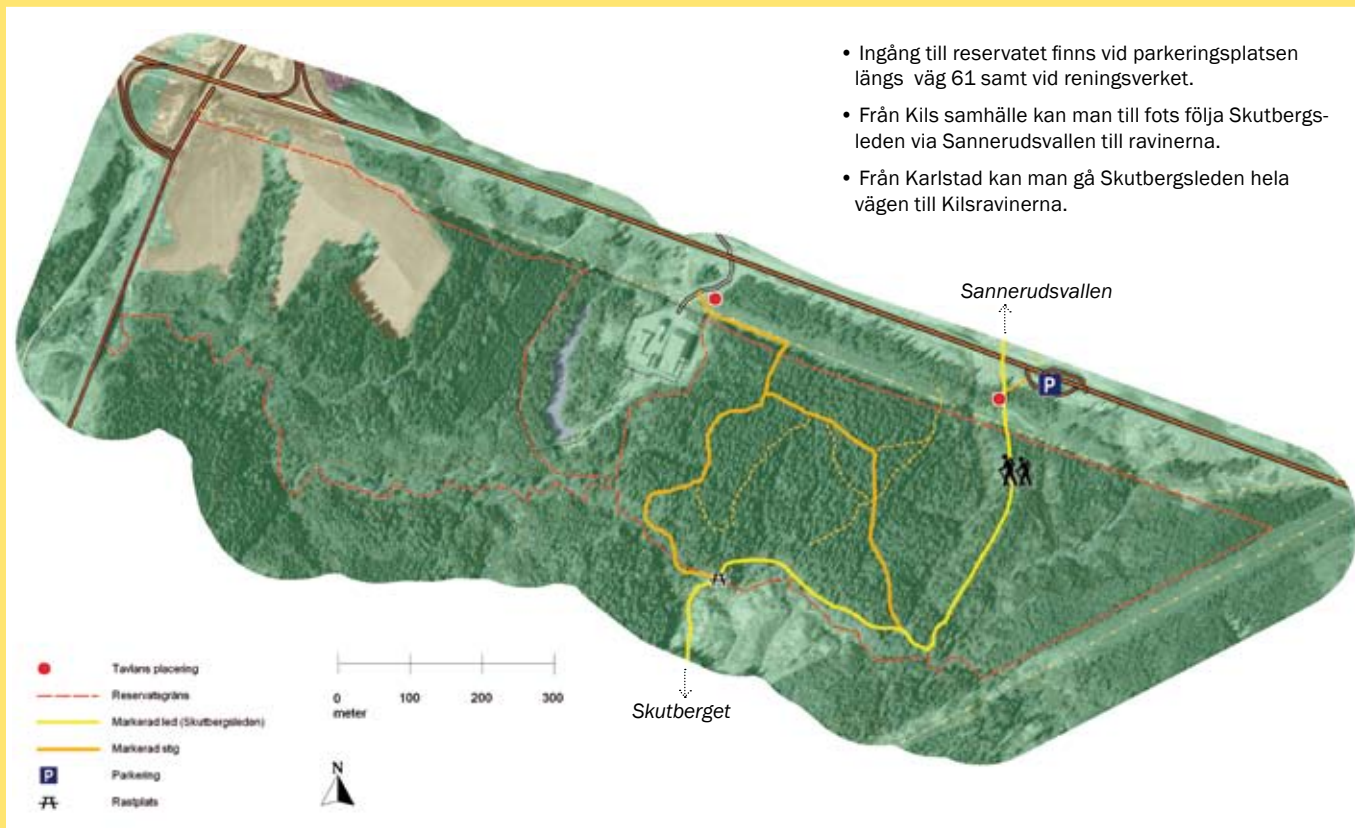
Den fuktiga miljön gör att flera för Värmland ovanliga växter lever här, till exempel dvärghäxört och springkorn. Här trivs också många olika sorters mossor.

I ravinerna växer gamla grova granar på plåtarna och en bit ned i sluttningarna, därefter tar lövträd och annan grönska vid. I botten av ravinerna är det lummigt av olika ormbunkar, bland annat den stora arten strutbråken, och olika örter. Längs med vattnet, där det är

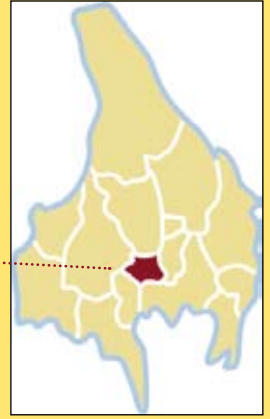
so fuktigast, trivs gråalen allra bäst. Många av lövträden är riktigt gamla och i dem bygger många fåglar bo.

I en ravin rör marken på sig vilket gör att träd ofta faller omkull. Dessa träd blir kvar i ravinerna och skapar död ved i vilken många småkryp trivs. Tillsammans med svampar bryter småkrypen ned trädet igen.

Många hackspettar och andra fåglar som äter insekter får därmed gott om mat och trivs mycket bra i ravinerna.

Naturreseptatet Kilsravinerna

Naturreseptatet Kilsravinerna bildades år 2006 genom beslut av kommunfullmäktige i Kil. Syftet med reservatet är att bevara den säregna geologiska formation som ravinerna utgör samt att skydda och bevara områdets naturskogar med dess växt- och djurliv.

I ravinerna växer bl a strutbräken, springkorn, gullpudra, guldklockmossa, skriftlav och mörk husmossa. Här finns även ett rikt fågelliv t ex mindre- och större hackspett.

I reservatet vill Kils kommun även återställa de påverkade delarna av områdets skogar till naturskog samt tillgodose friluftslivets behov av närreklamationsområde.

Föreskrifter för allmänheten

Inom naturreseptatet är det **förbjudet** att:

- Skada vegetationen t ex genom att bryta kvistar, fälla eller på annat sätt skada levande eller döda träd och buskar, gräva upp eller plocka växter, svampar, mossor eller lavar med undantag av bär och svamp för matbehov.
- Fånga eller insamla ryggradslösa djur på ett sådant sätt att deras biotoper eller reproduktionsmiljöer skadas eller förstörs
- Göra upp eld.
- Störa djurlivet t ex genom att uppehålla sig vid bo eller medföra okopplade husdjur.
- Utan kommunens tillstånd anordna tävlingar eller lägerverksamhet.
- Utan kommunens tillstånd framföra motor-drivet fordon.
- Sätta upp tavla, plakat, affisch, skylt eller göra inskrift.

Naturreseptat Kilsravinerna har kunnat bildas tack vare Naturvårdsverkets Lokala naturvårdspengar, SNF-Kilskretsen och Kils kommun.

Miljö- och byggnadsförvaltningen
0554-191 00, www.kil.se
Kil - på rätt spår